

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 142 (2714)

ЧЕТВЕР.

29

ЛИСТОПАДА
1979 РОКУ.

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

27 листопада 1979 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум заслухав доповіді заступника Голови Ради Міністрів СРСР, голови Держплану СРСР тов. М. К. БАЙБАКОВА «Про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1980 рік» і міністра фінансів СРСР тов. В. Ф. ГАРБУЗОВА «Про Державний бюджет СРСР на 1980 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1978 рік».

На Пленумі з великою промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Л. І. БРЕЖНЕВ.

У дебатах виступили: тт. В. В. ГРИШИН — перший секретар Московського міського КПРС, Г. В. РОМАНОВ — перший секретар Ленінградського обкому КПРС, І. З. СОКОЛОВ — другий секретар ЦК Компартії України, Ш. Р. РАШИДОВ — перший секретар ЦК Компартії Узбекистану, І. Г. ПАВЛОВСКИЙ — міністр шляхів СРСР, Г. А. АЛІЄВ — перший секретар ЦК Компартії Азербайджану, С. Й. МАНЯКІН — перший секретар Омського обкому КПРС, М. Ю. МОРОЗОВ — перший секретар Ціліноградського обкому Компартії Казахстану, А. П. АЛЕКСАНДРОВ — президент Академії наук СРСР.

Пленум ЦК КПРС прийняв в обговоренні питання відповідну постанову, яка публікується в пресі.

Пленум ЦК КПРС розглянув організаційні питання.

Пленум ЦК перевів тов. ТИХОНОВА М. О. з кандидатів у члени Політбюро ЦК КПРС.

Пленум ЦК обрав секретаря ЦК КПРС тов. ГОРБАЧОВА М. С. кандидатом у члени Політбюро ЦК КПРС.

На цьому Пленум ЦК КПРС закінчив свою роботу.

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

МОСКВА. (ТАРС). 28 листопада у Великому Кремльському Палаці почала роботу друга сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання. Сесії передував Пленум Центрального Комітету КПРС, який розглянув питання, винесені на обговорення депутатів Верховної Ради.

О 10 годині ранку відкрилося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими оплесками депутати і гості зустріли товаришів Л. І. Брежнева, Ю. В. Андропова, В. В. Гришина, А. А. Громика, А. П. Киріленка, Д. А. Кунаєва, А. Я. Пельше, Г. В. Романова, М. А. Суслова, М. О. Тихонова, Д. Ф. Устинова, К. У. Черненко, В. В. Щербицького, Г. А. Алієва, М. С. Горбачова, П. Н. Демічева, В. В. Кузнецова, П. М. Машерова, Б. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, Е. А. Шеварднадзе, І. В. Капітонова, В. І. Долгих, К. В. Русакова.

Одностайно затверджено порядок денний сесії:

1. Про Державний план економічного і соціального розвитку СРСР на 1980 рік і про хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку СРСР у 1979 році.

2. Про Державний бюджет СРСР на 1980 рік і про виконання Державного бюджету СРСР за 1978 рік.

3. Про проект Закону СРСР про народний контроль в СРСР.

4. Про проекти Законів СРСР про Верховний суд СРСР, про прокуратуру СРСР, про Державний арбітраж в СРСР, про адвокатуру в СРСР.

5. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

З доповіддю в першому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, Голова Держплану СРСР депутат М. К. Байбачков.

Доповідач відзначив, що у 1979 році збільшилися масштаби суспільного виробництва і підвищилися його технічний рівень, зріс добробут народу. Національний дохід країни, який використовується на споживання і нагромадження, за попереднього оцінюють, зростає порівняно з 1978 роком більш як на 8 мільярдів карбованців. У промисловості обсяг виробництва зростає в 1979 році на 21 мільярд карбованців. Незважаючи на несприятливі погодні умови, цього року було зібрано 179 мільйонів тонн зерна. У великих масштабах тривало житлове будівництво.

При формуванні плану на 1980 рік враховано прийняті Центральним Комітетом КПРС з ініціативи товаришів Л. І. Брежнева важливі рішення в корінних питаннях розвитку народного господарства. Безсумнісно необхідним забезпечити сталі зростання паливно-енергетичного комплексу, підняти такі ключові галузі господарства, як транспорт, чорна і кольорова металургія, машинобудування, хімія. При цьому залишається незмінним курс партії на подальше підвищення сільського господарства і розширення виробництва товарів народного споживання.

План на 1980 рік, завершальний рік десятої п'ятиріччя, розроблено з урахуванням необхідності створення сприятливих умов для успішного початку роботи в одинадцятій п'ятирічці. У зв'язку з цим передбачається проведення комплексу заходів, які б забезпечували підвищення ефективності суспільного виробництва. Значна частина приписок технічного переозброєння і зміцнення матеріальної бази ключових галузей народного господарства, поліпшення пропорційності в розвитку економіки. В 1980 році національний дохід, який використовується на споживання і нагромадження, збільшиться на 4 проценти, або на 17 мільярдів карбованців. Обсяг промислового виробництва зростає на 4,5 проценти, при цьому і по групі «А», і по групі «Б» промисловості темпи зростання випуску продукції будуть однаковими, тобто 4,5 проценти. Приріст валової продукції сільського господарства передбачається в розмірі 8,8 проценти.

Виконання намічених завдань, підкреслив доповідач, повинно ґрунтуватися на всебічному підвищенні ефективності виробництва, прискоренні науково-технічного прогресу, вдосконаленні планування і управління, посиленні організованості і порядку на кожному робочому місці, в кожній управлінській ланці.

З доповіддю в другому питанні порядку денного виступив міністр фінансів СРСР депутат В. Ф. Гарбузов. Потім на роздільних засіданнях палат почалося обговорення доповідей.

Сесія Верховної Ради СРСР продовжує роботу.

ПОГЛЯД

САМОКОНТРОЛЬ

ЩЕ БУЛО влітку, під час тієї спеки, коли, здавалося, й асфальт розплавиться під ногами, коли спрага чатувала людину на кожному кроці. Ось тоді в ідальні я й зустрів Таїсу, котра стояла неподалік і пильно стежила за покупцями.

— Сьогодні в мене вхідний, — сказала комсомолка довірливо, — то ж вирішила подивитись, чи подобається наше ситро покупцям.

— Самоконтроль за власною продукцією? — з ноткою іронії запитав я.

— А хоч би й так, — не без лукавства відповіла вона.

Ще побувши якусь хвилину, робітниця пішла. І я подумав: як добре, що у цієї дівчини є своє, внутрішнє зобов'язання за якість виробленої продукції!

Ця зустріч з Таїсою Мойсеевою, робітницею цеху безалкогольних напоїв Вільнянського райхарчкомбінату, пригадалась мені, коли нещодавно зупинився біля Дошки пошани райкому комсомолу.

З портрета дивилися такі ж очі на світ, як і на свою продукцію в ту пам'ятну зустріч...

М. СОЛОДЧЕНКО.

Новгородківська міжколгоспна будівельна організація. Добре працює тут комсомольсько-молодіжний колектив Василя Кобелева. Бригада, яку він очолює, з успіхом застосовує зобов'язаний метод роботи. Це дозволило значно випередити трудовий графік і працювати в рази швидше в грудні 1980 року.

На знімку: члени комсомольсько-молодіжної бригади Василя Кобелева.

Фото С. ФЕНЕНКА.

ВИПРОБУВАННЯ ТВОРЧІСТІ

Нова республіканська виставка «Крайні раціоналізаторські й винахідницькі роботи учнів та працівників ПТУ» відкрилася в павільйоні «Профтехосвіта» ВДНГ УРСР. Її організатором виступила велика творча можливість майбутніх робітників.

Серед експонатів — національні посібники, прогресивні інструменти, оригінальні конструкції розробки. Привертають увагу проекти для оптимізації повітря для заточувальних та різальних перетатів, виготовлених товаришами і фрезерувальниками ТУ-1 міста Умань Черкаської області, трельдер-інформа-

тор для згачення будови, роботи на регульованій комбайні «Нива», предствлений учнями і майстрами Київського СІТУ, 4 Малевицького району Волинської області.

Гуртки технічної творчості набувають все більшої популярності. Тільки за минулий рік у республіці випроважено близько 1500 раціоналізаторських пропозицій учнів та працівників ПТУ, умовний економічний ефект яких становить 362,7 тисячі карбованців.

Л. ПАВЛЮХ,
кор. РАТАУ.

СПОГАДИ ПРО ЛІТО-79

Позавчора у Кіровограді відбувся ювілейний зліт членів трудових об'єднань старшокласників і білків студентських будівельних загонів.

На нього прийшли 450 делегатів з усіх загальноосвітніх шкіл і середніх спеціальних закладів, студентів вузів. Це були влітку зібрані хліб і будували товаришів комсомолів, працювали на фермах і заготовляли корми, випробували чималий вжиток сільськогосподарських культур і споряджували важелі промислової об'єкти.

Найбільшого року бійки студентів виконали роботи суму 2 мільйони 245 тисяч карбованців. Члени учнівських виробничих бригад випробували на дослідних полях озиму пшеницю, кукурудзу, соняшник, пшеницю буряки, картоплю. Трудилися юнаки і дівчата з ентузіазмом, тож і відпочили земля своїм юним господарям. Молоді хлопці й дівчата Вільнянського району, наприклад, одержали по 56 центнерів кукурудзи та по 316 центне-

рів пшеничних буряків з гектара.

У роботі зліту взяли участь заступник завідувача сільськогосподарським відділом обкому партії І. В. Єременко, інструктор обкому партії І. Г. Сліпченко, заступник голови обласного комітету С. М. Чабаненко, перший секретар обкому комсомолу О. О. Сиченко, інструктор республіканського штабу студентських будівельних загонів В. Б. Солодкий, заступник завідувача обласного В. О. Чермарьов, Герой Соціалістичної Праці — бригадир тракторної бригади № 1 колгоспу «Росія» Новоушицького району М. М. Цереті та завідувача сільськогосподарським районом І. Г. Ігнатів, заступник начальника республіканського відділу будівельної середньої школи імені Леніна І. Г. Ігнатів, заступник голови обласного комітету М. М. Цереті та заступник завідувача обласного комітету Л. І. Безсмертна та інші.

(МАТЕРІАЛ ЗІ ЗЛІТУ БУДЕ ОПУБЛІКОВАНО).

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

У ДІЛАХ І ПОМИСЛАХ

Відбулася XXVII Вільнянська районна комсомольська конференція. З доповіддю виступив перший секретар райкому ЛКСМУ В. ГОНЧАРЕНКО.

Ми живемо в епоху небудованого прискорення темпів суспільного розвитку, коли самовідданою працею героїчного радянського народу успішно здійснюються рішення XXV з'їзду КПРС, коли створено небачені можливості для подальшого підвищення наших матеріальних і духовних сил. Ми живемо на порозі знаменної дати — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, на порозі XXVI з'їзду партії.

Як у краплині води, ці головні прикмети нашого часу відбиваються у ділах і помислах комсомольців і молоді Вільнянщини. Хоч районна комсомольська організація порівняно невелика, хоч немає тут крупних промислових підприємств і будов, все ж на рахунок вільнянців чимало цікавих справ, гідних наслідування. За високі показники у праці, активну участь у громадсько-політичному житті за літній період два комсомольсько-молодіжних колективи (автопарку колгоспу імені Зайковського та механізованого загону райсільгоспхмій) удостоєні почесного звання імені 60-річчя ВЛКСМ, 400 комсомольців району нагороджені значками ЦК ВЛКСМ «Ударник-77» і «Ударник-78», 364 — значками «Ленінський залік».

Делегати конференції — правоохоронці, ударники комсомольських справ, ініціатори патріотичних поїздок, відмінники навчання. Серед них молоді гвардійці десятої п'ятирічки колгоспники Валентина Марушак, Петро Шевченко, Сергій Кривенко, Володимир Чумаченко та багато інших.

З піднесеною увагою слухали присутні виступ передової доярки району, гуркомсорга молочно-варної ферми колгоспу «Аврора» Олеси Бергенової. Її пристрасно говорили мова молоді трудівники про високий патріотичний обов'язок молоді — гідно нести естафету батьків, припожувати їхню трудову славу.

За літній період райком, комітет комсомолу на місцях дбали про підвищення ролі комсомольських груп у вирішенні найважливіших питань життя молоді. Це видно із того, що кількість груп зросла вдвоє.

Нині юнаки та дівчата району готуються до Всесоюзної Ленінської переможки, приурочуючи 110-ї річниці з дня народження Ілліча гідні трудові здобутки.

На конференції виступив перший секретар Вільнянського райкому Компартії України І. А. Юрченко.

У роботі конференції взяли участь секретар райкому партії В. І. Лісовий, голова райвиконкому П. С. Маленко, редактор газети «Молодий комуніст» М. І. Успенко.

Першим секретарем Вільнянського райкому комсомолу обрано Гончаренка Валерія Григоровича, другим — Єдиака Володимира Яковича, секретарем — завідувачку відділом учнівської молоді — Кордюкову Марію Андріївну.

ВИПАДОК ПЕРШИЙ

...Вулицею Лозуватки неквапно і гучно просу-валася вперед весільна процесія. Веселі обличчя у родичів, молодят. Музика. Сміх. Жарти. Двоє вступають у нове життя. Обов'язково, що буде воно щасливим, радісним. Звична картина для сучасного радянського села. Типова, як кажуть. Тільки чому молодий так нетерпляче поглядає на автобус, до якого прямує весільна процесія? Що його непокоїть? Невже оця ікона в руках? І що здавалося б такого? Ну піддався на умовляння рідної бабусі... Та говорила: «Пройдеш з іконою — подарунок весільний від мене буде...» Що за дарунок Володимир догадувався — напевне гроші... «Кілька десятків кроків з іконою в руках і гроші твої» — ніби говорила доброзичлива поглядом родичів. І Володимир згодився... Тоді він не думав, що так важко буде долати ці кроки, і якою тяжкою видасться йому його ноша.

ВИПАДОК ДРУГИЙ

...Вона цього не хотіла. Так запезнилася себе, а згодом й інших, коли заходила про це мова. Він теж не наполягав. Коли були на Кіровоградщині, здається й мови не було про вінчання. Але поїхали в Західну Україну, на батьківщину до чоловіка, і обоє скорилися волі його батьків. У ній, правда, заповіли майнула думка: «А хто дізнається? Новоукраїнка далеко...» Так колишня вихователька дитячого садка колгоспу «Мир» з помічної поступилася своїми переконаннями...

КОМЕНТАР

Два поодинокі випадки. Констатуємо відразу — останнім часом у Новоукраїнському районі подібне трапляється рідко. Але ж вищегадане трапилося... Як же прореагували на це відповідні комсомольські органи?

Світлана ГУРІНА (на той час другий секретар райкому ЛКСМ України):

— Була розмова з цією комсомолкою... Розкажись вона у своєму вчинку. Прямо до сліз. Яке покарання? Догана... Усна. У колгоспі товариші її у

«Комсомольському прожекторі» прокритикували. Скільки сліз було...

Олег ЧОРНИЙ, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Ватутіна:

— Я розмовляв з Володимиром. Він чесно зізнався, що не подумав як слід над своїм вчинком. Просив нікому не розповідати. Словом, розкався... Тепер у нього все добре. Активний. Шоферує добре — на роботі ним задоволені...

Отже, на вінчання комсомолки Д. з колгоспу «Мир» райком прореагу-

вав усною доганою. Секретар комітету комсомолу О. Чорний теж повірив у щире каяття Володимира. Правильно це чи ні? Адже хлопечє тут не кстувився, не помилився, а продав свою принциповість, своє «я», без якого ти вже, мабуть, не особистість, а непомітний сіренький чоловік.

Якось автор знаменитої «Біблії для віруючих і невіруючих» О. М. Ярославський запитав у В. І. Леніна, чи можна залишати в партії тих, хто брав участь в обрядках...

Так от, біда саме в тому, що ми іноді не вбачаємо в релігії серйозного ідейного противника. Нейтральність у цьому питанні — пряме сприяння ідейним супротивникам, які не проминуть нагоди скористатися релігією у своїх інтересах.

Що ж послужило причиною участі інших молодих новоукраїнців у релігійних обрядках?

СИТУАЦІЯ ПЕРША

З Петром Блідарем ми зустрілися у нього вдома. Він саме хазяйнував. Заходив до хати дрова. Поблизько, розговорились. Петрові двадцять чотири, його дружині Галині — двадцять два.

— Вірите в бога?

— Що ви! — погляд Петра робиться здивованим, потім обличчя мерехтить посмішкою. — У

хаті жодної ікони немає, можете перекопатись.

— А чому ж ви сина хрестили?

Обличчя Петра серйознішає. Очі нервово бігають позов співабесідника.

— Це... інша справа. Хвості він у нас. Не спав ночами... Понесли до бабки. Вона сказала, що треба охрестити...

— Допомогло?

Секундою замішання. Значить, не допомогло...

НЕБЕЗПЕКА ВІД БЕЗДУМНОСТІ

ЦІ ВЧИНКИ БЕЗПРИНЦИПНІ. ВОНИ — ДАНИНА МОДІ, ЛЕГКОВАЖНОСТІ І БЕЗДУМНОСТІ.

СИТУАЦІЯ ДРУГА

— Ви Алла Кулакова?

— Так.

— Якщо не секрет, як ви у куми потрапили?

Молода жінка мерзлякувато шутилась і ніяково починає розповідати.

— Як говорять, без мене мене одружили. Ні, в церкві я не була. Що ви! Це батьки Івана Вацка, вони

десь із Західної України, приїхали й охрестили Гуслана. Прийшли до нас — я ж подруга Ніни, почесна

мати — так у сільраді записано... Випросили у матері мій паспорт... Я коли дізналася — не по собі стало. Мене ж у селі всі

знають. У райкомі комсомолу мала неприємність. Дозвела, правда, що непричетна.

СИТУАЦІЯ ТРЕТЯ

Антоніні Харченко було приємно згадувати урочисті реєстрації доньки, напутні слова Н. Я. Іщенко, виконавці обряду, завідувачі Новоукраїнським бюро ЗАГС:

— Ваша Оленка народилася у прекрасний час, коли вікові мрії людства стають дійсністю завдяки

самовідданій праці радянських людей. Нашим дітям продовжувати велику справу радянського народу, справу Леніна, ім'я який — комунізм.

...Хай імenna зірочка освітлює маленькій Оленці життєвий шлях...

Антоніна розповідає про зірочку, яку урочисто вручили їй з чоловіком у

ЗАГСі. (Це невеличка медаль, діаметром 20—30 мм. На чільному місці барельєф, головний елемент якого — п'ятикутна зірочка. На звороті — ім'я новонародженої, місце і дата народження...).

І було б приємно слухати цю розповідь, якби мені не стало відомо, що в батьків Оленки, окрім вище згаданої зірочки, зберігається десь на всяк випадок ще й хрестик. А тому, улучивши хвилину, запитую Антоніну:

— А навіщо ви охрестили доньку?

І несподівано чуя категоричну відповідь: «Ми не хрестили!»

Гірко, не хочеться зізнаватись молодій матері у бездумному вчинку, як напевне, і її «кумам» О. Є. Савченку та Є. Є. Довгановій...

СИТУАЦІЯ ЧЕТВЕРТА

Райса Борщ, двадцятишестирічна жителька Новоукраїнки:

— Хрестили. Бо інші так роблять. В існування бога? Не віримо! А ви що, писати будете? Ой, не треба...

КОМЕНТАР

Хрещення символізує прийняття людини в лоно церкви. Воно має на меті прилучення людини до релігії. Це лише перша ланка у довгому ланцюгові християнських обрядів, який обплутує все життя віруючого.

Ми ж ведемо мову про людей, що не вірять в існування бога. Попри випадок з Аллою Кулаковою, у трьох інших очевидні цілком осмислені вчинки молодих людей комсомольського віку, вихованням котрих повинен займатись комсомол.

Позиція тут має бути однозначною: участь молоді в релігійних обрядах, навіть якщо це прикривається повагою до релігійних поглядів родичів, може розцінюватись тільки як зрадництво своїм атеїстичним переконанням, як приниження своєї людської гідності, потурання ворожій ідеології.

Цього року обряду хрещення у новоукраїнській церкві піддали свою доньку подружжя Климових з Рівного. На цей час обоє працювали в колгоспі імені Ватутіна. (Разом з Володимиром, про якого ми вже згадували). Адреса ця не випадкова. Атеїстична робота в комсомольській організації тут практично не ведеться. Навіть не згадується ні в плані роботи, ні в розрізі Ленінського заліку. Нічого не змінилось і після виборів нового комітету комсомолу. А зміни давно назріли...

Пригадуєте, Райса Борщ у розмові зронила таку фразу: «Всі так роблять...» Аби поставити крапку над «і» відповімо — ні — далеко не всі. Ось факти. Тільки за три останні місяці в Новоукраїнці урочисто реєстрували народження своїх дітей тридцять дві подружні пари. Проти минулого року — майже втричі знизилась кількість хрещення. Натомість у всіх 16 сільських Радах народних депутатів широко впроваджуються зорини.

«Охрещується раб божий!» — гомонить священник під час обряду. Уже у самій цій фразі чується щось приниження для людської гідності. Нею не можна ніби прикриватись на смиренність, пасивність, рабську покірність перед надприродними силами, на безглузде очікування милості від природи і неіснуючого бога. Тим паче, що мова йде про людей невіруючих, яких привела до церкви звичайно, бездумність, нездатність аналізувати свої вчинки.

А що ж сама церква? Чи може священник не розуміє, що більшість тих, хто хрестить свою дитину, не вірять в бога? Прекрасно розуміє. Але на це неважає. Треба ж мати справну цифру, та й до цифри, мабуть, щось перепадає. А тому хрестить. І навіть з інших районів, з областей, аби кількість. Як кажуть, коли непереливки, то не до якості...

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

ШАХТАРСЬКИЙ РАПОРТ ІЛЛІЧУ

ГОРЛІВКА Донецької області. Колективним трудовим рапортом до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна стає книга-естафета, заснована для учасників ударної вахти на честь знаменної дати. Право внести перший запис у почесний документ дістали трудівники шахти імені Леніна, які достроково виконали річне завдання.

У ході Ленінської вахти свої сторінки вписують у книгу-естафету передові бригади всіх десяти горлівських шахт, після чого пам'ятний документ займає місце в експозиції міського музею, присвяченої 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

(РАТАУ).

БЕСІДИ ПРО ЕКОНОМІКУ

Завод починається з бригади

Відомо, що люди на виробництві діють не самі по собі, вони об'єднані в колективи. Завод, цех, дільниця, зміна, бригада — працівники одночасно зв'язані з багатьма підрозділами. Але саме в бригаді в першу чергу вирішується доля державних планів, виховується робітник-зміна. Чи то ідеться про підвищення продуктивності праці, збільшення випуску продукції, а чи про поліпшення якості, ефективності — за ними головне слово. А скільки важливих ініціатив, серйозних пропозицій виходить звідси!

Бригада сьогодні — це дуже важлива ділянка нашої економіки. Її значення особливо підкреслено в постанові ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про поліпшення планування і посилення впливу господарського механізму на підвищення ефективності виробництва і якості роботи». І на тих підприємствах, де усвідомили їх значення, з допомогою бригад розв'язується багато виробничих проблем. Візьмемо Волзький автомобільний завод імені 50-річчя СРСР. В об'єднанні, де налічується кілька десятків тисяч робітників, кожного індивідуальника, всі — в бригадах. Цей досвід ВЗАу дістав поширення в країні. Наприклад, на Пермському телефонному заводі намітили широкую програму розвитку сумісництва професій, розширення зон обслуговування, вивільнення працівників.

Перехід на бригадну організацію праці значить в соціальному плані Пермського телефонного заводу. У ньому намічено цілий комплекс технічних, організаційних і економічних заходів. Підприємство успішно справляється з напруженими державними завданнями.

Бригадний метод — це не тільки новий вид оплати. Він передбачає і вдосконалення організації праці, і перебудову управління. Дивіться, який довгий ланцюжок розгинувся в Пермі слідом за переходом на бригадний метод. Тут і установка конвейєрів, і зміна верстатів, і модернізація транспортних потоків, перепланування робочих місць, аналіз і перегляд норм. Поширення у різних галузях дістав метод бригадного господарювання, вперше впроваджені на практиці Героєм Соціалістичної Праці М. Злобіним. Тут головний показник — оплата праці за кінцевим результатом.

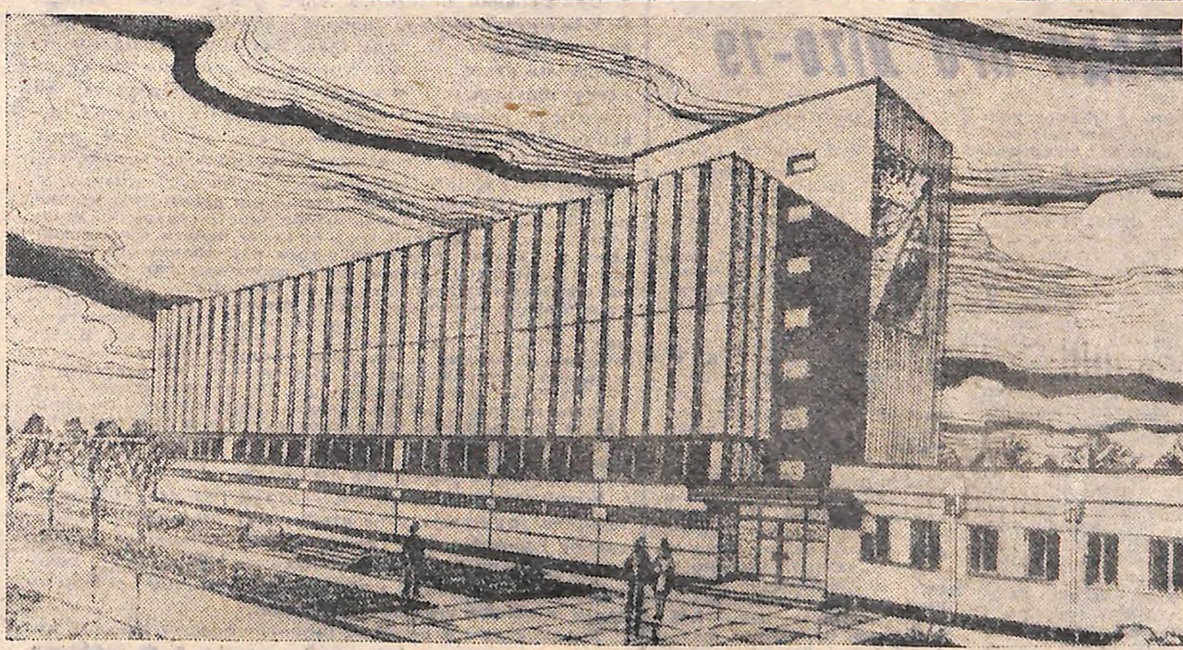
У машинобудуванні зловби́нський метод успішно був застосований 1973 року на охтирському заводі «Промзалізо» (Сумська область). Що ж відбулося на цьому підприємстві? У механоснарядальному цеху, де випускалось багато видів продукції, верстатна дільниця з місяця в місяць не справлялась з виробничими завданнями. Робітники прагнули вибронати «вигідні» роботи, тобто такі, за які більше платили, і довести прохолодно ставились до «невигідних». І от якось токар Л. Поклонський запропонував створити бригаду, яка взяла б підйом на всі деталі, що виготовляються на дільниці. Її організували, але істотного поліпшення справ не вийшло, тому, що роботу стримували фрезерувальники, пресувальники, наруселіники. Подумали-подумали і вирішили розширити експеримент: об'єднали всіх верстатників дільниці, і вони почали трудитися на єдиний наряд. Ось тоді і виявились переваги нової організації праці. Деталі стали надходити ритмічно, поліпшилась якість, зникли конфлікти між верстатниками.

Розширилась участь робітників у управлінні виробництвом. На зборах бригади вони самі продумують, як рівномірніше розподілити між усіма навантаження, пропонують, кого можна перевести на вищий розряд: тут же народжуються раціоналізаторські пропозиції щодо поліпшення організації праці.

Договір на підйом бригади і адміністрація укладають на один рік. Істотно спростились документация. Якщо раніше кожен верстатник мав за зміну по два-три наряди, то тепер бригада на весь цикл робіт одержує один єдиний. Зарплата розподіляється згідно з тарифною ставкою. В результаті виявились внутрішні резерви підвищення продуктивності праці, скоротились простой, поліпшилось використання устаткування.

Безумовно, бригади — перспективна організація праці. Досвід передових підприємств показує, яких високих результатів можна добитись, спираючись на ці первинні виробничі осередки. Тепер справа за тим, як цей досвід зробити надбанням усіх. Саме до цього закликає постанову партії і уряду про вдосконалення планування і управління економікою.

В. ВЕДЕНЕСЬ.

Такий вигляд матиме споруда автоматичної телефонної станції на 10 000 номерів. АТС буде збудована по вулиці Волкова і обслуговуватиме Південно-Західний мікрорайон обласного центру. Малюнок архітектора А. СИДОРЕНКА.

ПИСЬМЕННИК І ЖИТТЯ

Недавно закінчилась організована «Молодим комунаром» вікторина «Кіно — дітям». Одне з її запитань стосувалося художнього фільму «Білий Бім Чорне вухо». Редакція отримала чимало листів, у яких шановні читачі, просите розповісти про автора однойменної повісті, покладеної в основу сценарію стрічки, — Гаврила Троєпольського. Виконуємо ваше прохання.

ПОВІСТЬ ПРО БІМА І ЇЇ АВТОРА

Читацький інтерес до творчості Троєпольського не віднавався стабільно. Його скоріше можна порівняти з вибухом. Перший такий «вибух» був 1953 року, коли вийшла збірка оповідань «Зашпек агронома». Другий — приблизно через двадцять років — пов'язаний із повістю «Білий Бім Чорне вухо».

«Зашпек агронома» — літературний дебют Троєпольського. Це були для нього випадковість. Письменник народився 16 (29) листопада 1905 року в селі. Закінчив він сільськогосподарське училище і мав стаття агрономом. Та став учителем початкової школи. Потім все ж повернувся до своєї професії — працював на дослідній ділянці і вивів кілька сортів проса. Автор «Зашпека агронома» добре знав життя, про яке писав. Правда, тут його було показано лише з одного боку. Це була сатира, що брала під обстріл людей і явища, які не відповідали позитивній дійсності.

Серед його «героїв» такі люди, як Микита Болтушок, «запрограмований» на парадну демагогію, районний діяч Недошлюк, мораль якого «сидіти, де посадили, наперед не зацікавляти, начебто даремно не турбувати». Сатира Троєпольського табувала гальмою пристосованість, людей консервативних, жадібних, байдужих до справ, до потреб села. А отже, можна сказати, що книга ця, як і інші твори, що критикують недоліки у сільському господарстві (наприклад, нарис Валентина Овечкіна), відіграли певну роль в економічній і соціальній перебудові радянського села.

Після «Зашпека...» Троєпольський написав книгу «Кандидат наук. Повість частини сатиричної». Її було спрямовано тепер уже проти типу псевдовченого, «навуковий» діяч, «пропозиції» якого тільки заважають селу, гальмують піднесення його матеріального і культурного життя.

Троєпольський уже давно міський житель. Проте любов до природи, розуміння природи, постійний погляд до неї невід'ємні від письменника. Він завзятий мисливець і рибалка. Його вабить привабливість білосніжних полів, тиша і нахили лісів, прохолода річок. З цих «снохидів» про поля і ліси народилася ще одна книга — «В очередах». Тут і ліричні описи природи, і роздуми про сенс людського життя, і думки про охорону при-

родних багатств. Письменник сміливо втручається в одну з найактуальніших проблем сучасності — екологію.

Після цієї повісті настало майже десятирічне творче затишся. І раптом — повість, яка привернула до себе загальну увагу, «Білий Бім Чорне вухо». Опублікована спочатку в журналі «Наш сучасник», вона потім виходить у «Роман-газеті» тиражем 1550 тисяч екземплярів і окремих виданнях. Широко перекадають її за рубежем.

Популярності повісті сприяло й те, що вона була екранізована. У головній ролі виступив один із найпопулярніших акторів радянського кіно Вячеслав Тихонов. У цьому творі Троєпольського наче воедино зійшлися, здавалося б, взаємовиключаючі поняття: сатира і ліризм, гумор і співчуття і неспокій — неспокій до бездушності і підлості.

Сюжет книги простий. Хазяїн собаки Біма — людина похилого віку, самотня — потрапляє до лікарні. Бім залишається один. Перед читачем проходить галерея людей, моральна основа яких розкривається у їхньому ставленні до Біма. Слідуючи за історією доброго, довірливого собаки від перших кроків, першого полювання і до останніх, трагічних хвилин, історію, яку письменник розповідає з проникливою силою, читає мимоволі замислюється про незрозумілі зв'язки людини з усім живим на землі. Повість акцентує увагу на актуальних моральних проблемах сучасності, показує всю згубність для особистості не тільки жорстокості, а й душевної глухоти, байдужості, відчуженості від світу природи.

Троєпольський своєю книгою утверджує відповідальність людини перед усім живим, веде думку про обов'язок кожного перед прийдешнім поколінням. Діяльність будь-кого з нас, переконаний автор, повинна мати завжди високі, гуманні сенси.

За цю повість Гаврилові Миколайовичу Троєпольському було присуджено Державну премію СРСР.

Над чим сьогодні працює письменник — певдому інтерв'ю. Мені сказав так: — Якщо «Біма» вдалося написати уже в такому похилому віці, то, може бути, нехай і з великими зусиллями, і ще що-небудь вдасться зробити...

Олексій ГРЯЗНОВ.

(АПН).

Під знаком гострих незгод

БОНН. (ТАРС). У Ганновері відбувся черговий з'їзд молодіжної організації ХДС/ХСС «Юнге уніон». Він проходив під знаком гострих незгод, які вибухнули в таборі опозиції внаслідок суперництва між лідерами ХДС і ХСС в їх боротьбі за владу в Бонні. Найбільш відкрито ці незгоди проявились минулого літа, коли голова ХСС Ф.-Й. Штраус відвідав на другий північний полюс ХДС Г. Колла, добившись права виступати на наступних парламентських виборах від імені обох партій як єдиний кандидат на пост канцлера ФРН.

Напередодні виборів до бундестагу ХДС/ХСС намагався, природно, представити себе виборцям у найсприятливішому світлі, «міцним і згуртованим».

З цією метою було використано також і з'їзд організації «Юнге уніон». Про це говорять, наприклад, той фант, що в роботі з'їзду взяли участь обидва лідери ХДС/ХСС — Коль і Штраус, інші відомі представники опозиції. Генеральний секретар ХДС Г. Гайслер у своєму виступі на з'їзді закликав членів обох партій «до єдності і згуртованості».

ЧССР. Цікавих результатів у вивченні карстових явищ досягли чехословацькі спелеологи. У країні нині відкрито для відвідування десятки печер, прикрашених природними карстовими утвореннями — сталактитами і сталагмітами. У ряді районів діють спеціальні спелеологічні лабораторії, співробітники яких вивчають мікроклімат печер і його вплив на лікування різних захворювань.

На знімку: співробітники вивчають мікроклімат печер і його вплив на лікування різних захворювань. Фото ЧТК — ТАРС.

ВАЖЛИВІ СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ

АЛЖІР. Трудящі Алжирської Народної Демократичної Республіки відзначили «Національний день селян».

За роки проведення в країні аграрної реформи, відзначає в цьому зв'язку газета «Аш-Шааб», значно поліпшилося становище на селі, відбулись важливі соціальні зміни на користь трудового селянства. (ТАРС).

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

ВАРШАВА

Підвищення рівня ідеологічного і трудового виховання молоді, активна її участь у соціально-економічному житті країни — ці питання були в центрі уваги проведеного тут пленуму Головного управління Соціалістичної спілки польських студентів (ССПС).

У виступах учасників пленуму підкреслювалось велика роль Тезисів ПЛП до VIII з'їзду партії, які дають змогу підняти ефективність усієї виваженої роботи спілки серед студентської та учнівської молоді.

ХЕЛЬСІНКИ

Увісвідомляючи бажання проведено у Фінляндії традиційний день дружби радянської і фінської молоді. По всій країні проходили вчорашні зустрічі, семінари з питань дальшого розвитку дружних піднесен між молоддю двох країн.

У заходах, присвячених цій знаменній події, взяла участь делегація Комітету молодіжних організацій СРСР на чолі з першим секретарем ЦК ЛКСМ Бестуні Д. Н. Візнаву, а також учасники поїзду дружби радянської молоді.

ТОКІО

Близько 40 процентів японських студентів, які закінчують вищі навчальні заклади в березні наступного року, не змогли влаштуватися на роботу. Ці сумні прогнози обнародував сьогодні японський центр по інформації про роботу. Тепер 30 процентів більш як мільйонної армії постійно безробітних в Японії становить молодь віком до 25 років.

АДІС-АБЕБА

Завданням розвитку молодіжного руху і його ролі в процесі докорінних соціально-економічних перетворень в Ефіопії присвячено семінар, який відкрився в Адіс-Абейі. У ньому беруть участь представники молодіжних асоціацій столиці і різних районів провінції Шоа.

Як відзначено у своєму виступі голова молодіжної асоціації цієї провінції Гебре-Мікаель Фінкеса, тепер з всі необхідні умови для створення молодіжної організації на загальнонаціональному рівні. Це стане черговою перемогою ефіопської революції. Юнаки і дівчата, підкреслили промовці, повинні внести величезний вклад у справу подолання багатовікової економічної відсталості країни і побудови соціалістичного суспільства.

ДЕЛІ

Боротьба проти шквальної реакції, яка розвинулася в релігійно-общинному середовищі, — одне з головних завдань прогресивної молоді Індії, підкреслилось в резолюції, прийнятій на проведеній у Кочіні конференції молодіжних і студентських організацій індійського індійського штату Керала. Понад тисячу її учасників прийняли програму дій, яка передбачає проведення мітингів і демонстрацій з метою посилення боротьби молоді за захист корінних інтересів трудящих, демократичних інститутів країни, незалежного політичного і економічного розвитку Індії.

БРАЗИЛІА

Випускникам бразильських університетів стає дедалі важче знайти роботу за фахом. Диплом про вищу освіту не гарантує їм працевлаштування.

Особливо гостро ця проблема стоїть перед молодими інженерами. Ще кілька років тому в Бразилії бракувало таких спеціалістів. А тепер, за свідченням газети «Жорналь да Републіка», тільки в штаті Сан-Паулу налічується близько 10 тисяч безробітних інженерів.

Одна з причин цього — бурхлива діяльність приватних інститутів, які готують спеціалістів без працевлаштування економіки. (ТАРС).

КОМЕНТАР

Що показало голосування

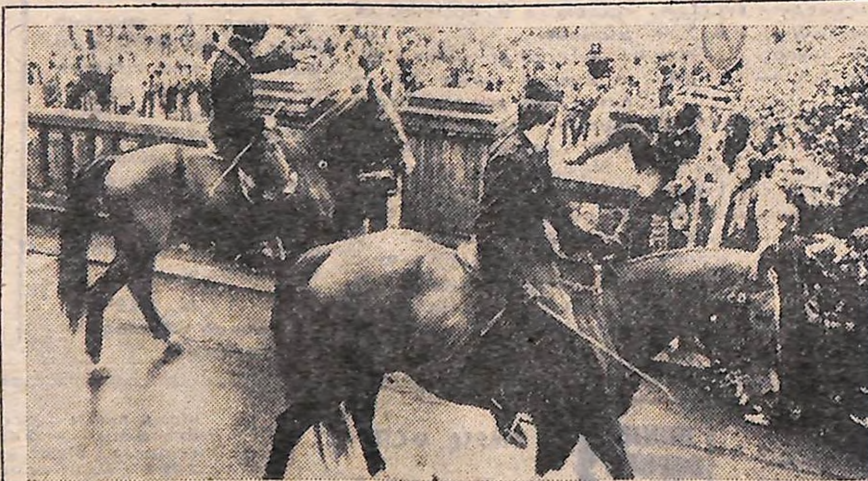
Внутріполітична боротьба у Франції посилюється — про це свідчать події останніх днів у Бурбонському палаці — резиденції французького парламенту. Висунутий урядом проект бюджету на 1980 рік викликав цього разу сувору критику не тільки з боку традиційної опозиції — депутатів ФКП і соціалістів, а й з боку багатьох представників однієї з провідних партій правлячої коаліції — Голлістського об'єднання на підтримку республіки (ОПР).

Уперше за два десятиріччя існування у Франції п'ятої республіки (воно веде відлік свого часу з моменту приходу до влади генерала де Голля) у Національних зборах був провалений у першому читанні проект державного бюджету. Уряд у такому разі повинен був або піти у відставку, або вдатися до процесуальних хитрощів, заявивши, що друге

голосування по бюджету повинно стати одночасно і виявом довіри або недовіри правлячому режимові. Прем'єр-міністр Р. Барр вибрав друге і виграв: з 491 депутата проти уряду проголосували 200 парламентаріїв: комуністів, соціалістів, лівих радикалів, а також ряд представників ОПР. Багато, але недостатньо для того, щоб відправити нинішній кабінет у відставку.

В останній момент голлісти на чолі з колишнім прем'єр-міністром, нині мером Парижа Ж. Шіраком, що називається, «здрейфали» під приводом «побоювань спровокувати глибоку політичну кризу в країні». Але міжпартійна криза всередині урядової більшості так чи інакше існує і продовжує розвиватися. І почалася вона зовсім не цими днями, а ще в 1974 році, коли президентське крісло в Елісейському палаці після

С. БАБЕНКО, оглядач ТАРС.

ОСЛО. Норвезька поліція розігнала демонстрацію лопарів, котрі проводили голодуку перед будинком парламенту. Вони протестували проти примусового виселення з їхніх одвічних земель у Північній Норвегії. При розгоні демонстрантів була використана нінна поліція (на знімку). Телефото АП — ТАРС.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«Забудькуватість купінарів»

Під таким заголовком у нашої газети було надруковано відповідь на реєсову бригаду, у якій, зокрема, йшлося про недоліки в роботі نیروгородського нафто «Варенича».

Директор ресторану «Україна» М. Черечанський повідомив редакцію, що фанти, виявлені рейдовою бригадою,

підтвердились. За недоважування страви кухареві Л. Квасневській оголошено догану.

За відсутності цінників і зберігання книги снаг під прилавком буфетниці В. Зайченко оголошено догану.

Виступ газети обговорювався на загальних зборах колективу «Варенича». З метою поліпшення обслуговування відвідувачів для нашої виділено додатковий посуд, інвентар: перебудовується мийне відділення. В обідню пору тут працюватиме ще один кухар-роздавач, ще одна офіціантка збиратиме посуд у залі.

СПОРТИВНИЙ
ВИПУСК
«МОЛОДОГО
КОМУНАРА»

ПОКЛИКАЛА „ЮНІСТЬ“

Визначено переможців міжшкольської спартакіади «Юність», що проводилася у Кіровограді серед дітей і підлітків за місцем проживання. Ними стали колективи дитячо-підліткових клубів «Юність» (жєк № 3), «Зірочка» (домогосподарства № 3 заводу «Червона зірка») та «Чайка» (жєк № 5).

Цифри інколи бувають дуже промовистими. В спорті це можна проілюструвати найкраще. Подолала, сканімо юна спортсменка стометрівку за 14 секунд — є третій спортивний розряд, фінішувала з показником 11,5 секунди — вона вже майстер спорту. Це — факт. Він переконливий, не потребує перевірки.

Є й інші цифри, — наприклад, у звітах. Обласна рада ДСТ «Спартак» ще в жовтні рапортувала:

«У 136 колективах фізкультури — 31 984 фізкультурники, є 33 490 членів спортивного товариства. Достроково виконані плани задоволення чотирьох років п'ятиріччя по основних показниках: планувалося підготувати 32 811 значків ГПО, а вже є 36 837, нормативи масових розрядів виконали 34 959 чоловік замість запланованих 30 506...»

Що ж, масовість справді неабияка. Тут же і показник зростання майстерності вихованців «Спартак»: підготовлено 13 майстрів спорту, 98 кандидатів у майстри, 505 спортсменів першого розряду.

І знову разова цифра: в масових стартах всіх етапів VII Спартакіади народів СРСР тільки цього року взяло участь більше 43 тисяч працюючих та учнівської молоді.

Так, цифра красномовна. Але ми знаємо й іншу, яка дещо дивує: на фіналах VII Спартакіади УРСР спартаківці набрали лише 51 очко і тільки з одного виду спорту — еслування на байдарках і каное. Це 27 процентів з того, що планувалося.

Головного екзаммену — з майстерності — як бачимо, спартаківці не склали.

ПОВЕРНЕМОСЬ до масовості. Її мірилом може стати кількість тих, хто складає нормативи комплексу ГПО. Цифра в цьому справна, і якщо всі 34 959 значківців регулярно займаються фізкультурою і спортом, якщо й після отримання значка продовжують постійно тренуватися, неодмінно буде зроблено крок і до майстерності. Із значківців виділяють нові розрядники, майстри, чемпіони і рекордсмени. А що ж виходить у спартаківців? Для прикладу візьмемо категорію працівників громадського заочування, торгівлі, побуту. Як нам повідомляв у Кіровоградському міському комсомолу, в сфері торгівлі нині зайнято 1539 членів ВЛКСМ, у побуті — 181. Приблизно стільки ж і неспілкової молоді, яка має складати нормативи в групах «Сило і мужність» і «Фізичне вдосконалення».

У райспортимтатах ми вирішили з'ясувати, як у

колективах фізкультури цих галузей молоді складає нормативи комплексу. Голова Кіровського райспортимтату А. Костенко теж називав промовисті цифри, але самостійно зізнався:

— Можливо, тут щось і не так, але треба виконувати план. Ці дані дали нам спартаківці. Те, що згадані колективи не виступають на районних змаганнях, дозволяє нам зробити висновок, що тут не все гаразд і з майстерністю. На місяць юнани та дівчата виходять на старті від еспадну до еспадну. Складають збіжні нормативи — і спокій.

Такої ж думки і голова Ленінського райспортимтату ГПО НА МАРШІ

„ДОЗВОЛЬТЕ НЕ ПОВІРИТИ...“

ПРО ЦИФРИ У ЗВІТАХ, ЯКІ ТРЕБА РОЗШИФРУВАТИ ЗА ШКАЛОЮ ЯКОСТІ

тету В. Кисличенко. Правда, він додав:

— У працівників торгівлі немає спортивних баз, тож ніякі тренуватися. Колективи роздроблені, не беруть участі в змаганнях, які ми проводимо.

Ставимо запитання: чи хоч раз відповідальні працівники спорткомітетів склали тим, хто справно звітує красномовними цифрами: «Дозвольте вам не повірити!». В. Кисличенко замість відповіді показав протокол перевірки колективу фізкультури універсального торговельного об'єднання «Кіровоград», де на обліку 421 член ВЛКСМ, більше тисячі працюючих.

Що ж виявила тут перевірка? В УТО 390 фізкультурників, 132 з них уже склали нормативи ГПО, є 120 розрядників. 332 працівники прилавка продовжують складати нормативи. Правда, є зауваження: відсутній екран складання нормативів, занедбано роботу по пропаганді фізкультури і спорту.

Ми вирішили ближче познакомиться із цим колективом. Інструктор по спорту В. Костенко сказав одразу:

— Мої обов'язки відомі — проводити виробничу гімнастику — о 8.15 на другому поверсі універсама, о 8.30 — на першому.

Потім показав списки членів секцій — настільного тенісу, кульової стрільби, волейбольної, баскетбольної, шашково-шахової. Наймасовіша — шашково-шахова — 190 чоловік. До стрільцької записано 40. Та тільки чоловік сімнадцять часом виходять на вогневу рубіж. І то не всі

разом. Одного дня прийдешнього, іншого разу де-якого. Одна спортсменка потребує кілька хвилин, а потім пробус своє вміння аж через місяць.

А як із складанням нормативів ГПО?

— Позичили у зв'язківців ліжжівку і вийшли на крос, — почав неохоче розповідати В. Костенко. — У травні — стометрівка, у червні — легкоатлетичний крос.

— Тренувались хоч перед цим?

— Ніде.

Заперечимо все ж — однієї людини багато не зробить. У звіті значиться ще 16 громадських інструкторів за видами спорту, 30 — з комплексу ГПО. Якщо ж і ці активісти візьмуться за справу, проблему можна наблизити до розв'язання. При бажанні, як каже В. Костенко.

Гадасмо, все треба починати спочатку — з пропаганди комплексу ГПО. Бо нині навіть сама секретар комсомольської організації торговельного об'єднання Н. Литвинова не знає нормативів та вимог комплексу. Ми запитали її: «За який час треба вам пробігти стометрівку, щоб виконати норматив?»

Ніяково мовчала. Але згодна: треба перебудувати всю роботу так, щоб фізичне виховання молоді в колективі було на такій же висоті, як культурно-масові заходи, котрі в об'єднанні справді на належному рівні.

Тільки треба допомогти працівникам торгівлі: не забувати про них, коли влаштовуються змагання районного та обласного масштабу. Знали б вони, що про них пактують — намагалися б зрівнятися з намагаючись колективами. А в «Спартак» вони є. Наприклад, на Кіровоградському олімпійському інституті по спорту Михайло Мичель, який працює на цьому підприємстві вже давно, однак до нас і про масовість, і про якісний показник у підготовці значківців. І коли він почує про «бідні працівники торгівлі, зауважить:

— Якщо тренуватися хоч два рази на тиждень — буде користь. А цифра в звіті заради «галочки» нічого не варта. Ми, фізкультурні активісти, виконаємо свій обов'язок тільки тоді, коли всі ті, з ким працюємо, будуть переконані, що ГПО існує для того, щоб радісними були стадіони, щоб усі дарували собі багатість.

Не проти цього, гадасмо, і керівники обласної ради ДСТ «Спартак» (голова М. В. Артеменко). Розшифрували б вони оті промовисті цифри в звіті за шкалою якості, зробили б ширший вимір, могли б писатися не тільки такими колективами, як на олімпійському об'єднанні. А так із 136 — десятки лише на папері. В зв'язку з цим хочеться нагадати спартаківцям: якщо раз на рік значківців ГПО спробували свої сили на стадіоні — він ще не спортсмен.

Хотілося б, звичайно, вірити, що всі 36 837 значківців ГПО, яких підготовлено за чотири роки в спартаківських колективах, справжні, тобто такі, що постійно займаються фізичним удосконаленням. Та стан спортивних справ у працівників торгівлі дає право сказати: «Дозвольте не повірити!»

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».

ВАЖКА АТЛЕТИКА

ПЕРЕД ГОЛОВНИМ ЕКЗАМЕНОМ

Відкрита першість ДЮСШ спортивного клубу «Зірка» зібрала на поміст Будинку фізкультури заводу «Червона зірка» сорок п'ять значківців — вихованців майстерів спорту СРСР — Георгія Машиніна і Володимира Іванюшина. Першими в боротьбі вступили представники найкращої ваткової категорії. Найсильнішим тут був восьмизнаковий СШ № 13 Олександр Тарасов. В сумі двоборства він набрав 127,5 кілограмів. Учень майданового технікуму Юрій Васильченко не мав собі рівних серед тих, хто виступав у вазі до 56 кілограмів. Результат цього спортсмена — 140 кілограмів. Ного товариші по навчанню Сергій Костенко і Віктор Яворний були у своїх вагових категоріях першими з результатами 252 і 180 кілограмів. Чемпіонські титули віддали також учні профтехучилища обласного центру Сергіо Пересерасу та Олександр Хлестуну. Особливо слід відзначити чотирнадцятирічного середньовагового Анастолія Крамаренка, який набрав у двоборстві 185 кілограмів. Робітник заводу друкарських машин Олександр Арсєв піднявся на ліній ексципіє підестату пошани серед легкоатлетів. Ного показник — 197 кілограмів, що вище нормативу другого розрядного спортивного розряду.

На цих змаганнях поза звичайної здібності демонстрували і старші спортсмени. Вперше нормативи кандидатів у майстри спорту виконали легкоатлет Петро Фоменко (242 кілограмів) і найкращий середньоваговий Анастолій Брайко (257 кілограмів). Турнір показав, що коли надавати цьому виді спорту достатню увагу, то можна підготувати здібних атлетів для участі в тріах молодіжних іграх.

В. ТВЕРДОСТУП,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА

У «домашньому колі»

У нашій школі спортивно-гімнастичною займається більше ста юних гімнасток. Сім досвідчених тренерів ведуть заняття в 13 групах. За минулий навчальний рік 13 наших вихованок виконали розрядні нормативи: підготовлено одного майстра спорту і одного кандидата в майстри.

Після напружених тренувань — спортивні поєдинки. Звичайно, кожна гімнастка хоче відзначитися на змаганнях вищого рангу — на міських, обласних, республіканських.

Але й змагання в «домашньому колі» приносять неабияку користь. Після навчально-тренувального періоду наші вихованки складають своєрідний залік, який показує, де зроблено крок уперед, а де ще є упущення.

Ось і цього навчального

БОРЮТЬСЯ КЛАСИЧНА

«ЗОЛОТИЙ» ЗАЧИН ТРУДРЕЗЕРВІВЦІВ

У листопаді учні Кіровоградського МСПТУ-2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова Альфред Кривошеїн та Юрій Кожанов, виступаючи у Ворошиловграді на особистій республіканській першості «Трудових резервів», вибороли відповідно золоту та срібну нагороди.

І ось знову випробування. Юнацька збірна Кіровограда виїхала до Керчі, де проводився меморіал пам'яті Героя Радянського Союзу М. І. Спін'ягіна. Вихованці тренера з «Авангарду» Миколи Сушка — борці класичного стилю вагою до 42—45 кілограмів Сергій Романов та Сергій Калініченко — зайняли перше і друге призові місця. Золоті медалі також завоювали трудрезервний Ігор Шинишкін, Юрій Шевкун, Андрій Нагорний, срібні — Олександр Федоров, Юрій Кожанов, Микола Задоронко, Володимир Кононов, Сергій Волков.

Отже, команда перемогла за Кіровоградщини. Їм дістався кубок Героя Радянського Союзу М. І. Спін'ягіна.

С. РЕДОЗУБОВ,
тренер обласної ради ДСТ «Трудові резерви».

На знімку: юні борці класичного стилю зі своїми наставниками М. Сушкою, С. Редозубовим, В. Марусом та Ю. Посушком.

Фото В. ГРИБА.

ХТО БУДЕ В ПЕРШІЙ ДЕСЯТЦІ?

Щороку облспортикомітет визначає десять кращих спортсменів за видами спорту, десять тренерів, що домоглися найкращих результатів у навчально-тренувальному процесі.

А що скажуть з цього приводу наші читачі, любителі спорту? Просимо всіх вас, друзі, спробувати об'єктивно оцінити виступи спортсменів Кіровоградщини на змаганнях різного рангу і запропонувати своїх кандидатів до першої десятки.

Що ви думаєте про результати провідних спортсменів і тренерів? Згадайте про їхні найвищі досягнення, ґрунтовно дослідіть їх шлях до сходження.

Л. СМІРНОВА,
методист ДЮСШ облспортикомітету.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

Газета
визходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

346050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.